

בולעטין # 211 - ניסן תש"מ לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

רש"י סנהדרין דף יט/ב

מרד - כלב שמרד בעצת מרגלים:

תולדות אהרן ומשה - ומפרש בתריה בני אהרן, ולא הוזכרו בני משה שם:

רש"י סנהדרין דף צט/א

אין להם משיח לישראל - אלא הקדוש ברוך הוא ימלוך בעצמו ויגאלם לבדו:

שרי ליה מריה - ימחול לו הקדוש ברוך הוא, שאמר דברים אשר לא כן: ואלו זכריה מיהא מתנבא על משיח בבית שני - דכתיב בתרי עשר הנה מלכך יבא לך וגו' ולא היינו זכריה בן יהוידע הכהן שניבא בבית ראשון, אלא זכריה בן ברכיה שהיה במלכות דריוש:

רבי אומר שלש מאות ששים וחמש כמנין ימות החמה, דכתיב כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה - [ליום נקם של מרגלים ארבעים יום מה יום נקם של מרגלים] שנה אחת בכל יום כדכתיב (במדבר יד) יום לשנה יום לשנה וגו' כך שנת גאולי באה שנה ליום שנה ליום, שלכל יום ויום של שנה זו הכתובה שנת גאולי במקרא זה נותנים שנה אחת, ואית דגרסי רבי אומר שלש מאות ששים וחמשה אלפים שנה, דכתיב שנת גאולי באה ושנה של הקדוש ברוך הוא הכי הוי דכתיב (תהלים צ) כי אלף שנים בעיניך כיום:

ועד עכשיו - ימות המשיח:

לאיברי לא גליתי - שלא הוצאתי דבר מפי שהיו איברי יכולין לשמוע, אבל בלבי היה טמון הדבר:

למען ירבו ימיכם כימי השמים על הארץ - ולא עמדו בארצם כל כך, אבל עתידין לעמוד כשיבא משיח:

כמשוש חתן - שבעת ימי המשתה, כן ישיש עליך שבעת ימים, ויומו של הקדוש ברוך הוא אלף שנה:

כי מי נח - כמו כימי נח, כחשבון השנים שנמצא בידו לאותו זמן שנשבע ה' מעבור מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי כפי אותו חשבון נשבעתי מקצף עליך ומגער בך שלא אחריב את עולמי לאחר שיבא משיח עד שיכלה זה הזמן:

לא נתנבאו - טובה לישראל:

עין לא ראתה - דאין קץ לדבר:

צדיקים אינן עומדין - דגדול כחן של בעלי תשובה שאין בריה יכולה לעמוד (לפניהם) [במחיצתם]:

ברישא לרחוק - שנתרחק מן הקדוש ברוך הוא ואחר כך שב אליו בתשובה, והדר שלום לקרוב מעיקרא צדיק גמור, דגדול כחן של בעלי תשובה:

שהיה רחוק מן העבירה - כל ימיו, דהיינו צדיק גמור:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)